

hæbde vort Smørs gode Renomme i England, maa gøres. Dette maa staa i første Linie. Det næste Spørgsmaal er, om man skal gaa til en saa stor Indskrænkning, som her er Tale om, nemlig gaa fra 50 pCt. ned til 5 pCt., og om man, naar man vil have en højere Procent, vil staae vort Smørs gode Anseelse i Udlandet. Jeg skal ikke paa det nuværende Tidspunkt udtale mig bestemt herom, jeg antager, der vil komme til at foreligge nøjere Dplysninger for det Udvalg, der eventuelt vil blive nedsat i denne Anledning, og man vil da kunne tage bestemt Stilling til dette Spørgsmaal. Jeg vil indrømme, at ved de Udtalelser, der ere fremkomne i det andet Ting baade fra den højtærede Minister og fra en Del Medlemmer deroppe — der er ganske vist ikke kommet nogen Udtalelse frem, der bestemt godtgør det nødvendige i at gaa saa langt ned — er det hævdet, at kun ca. 6 pCt. af Margarine indeholder en større Procent Smørfedt end 5 pCt., og at man derfor med god Grund kan gaa til en Bestemmelse om at foretage en Nedsættelse til 5 pCt., da den Margarine, der almindelig fremkommer, kun indeholder 2—3 pCt. Smørfedt. Men jeg skal, som sagt, ikke komme nærmere ind derpaa ved denne Lejlighed, men forbeholde mig min Stilling til Sagen, indtil den kommer tilbage fra det eventuelle Udvalg. Et andet Spørgsmaal, der er af stor Vigtighed, er Bestemmelsen i § 10 om Konservering af Smørret; nemlig at der ikke maa bruges andre Konserveringsmidler end Kogsalt. Ja, en saadan Bestemmelse ser ganske uskyldig ud ved første Øjeblik, idet vi tør gøre gældende, at der her i Landet omtrent ikke bruges andre Konserveringsmidler til Smørret end Kogsalt. Jeg tror ikke, at der ude i Mejerierne bruges noget som helst andet end Kogsalt, og der kan da for saa vidt ikke være nogen Fare for at vedtage en saadan Bestemmelse. Men saa er der en anden Side af Sagen, som man heller ikke maa glemme, og det er den, at der her i Landet indføres et betydeligt Kvantum Smør fra andre Lande. I forskellige Retninger nyde vi jo godt af dette, idet den Handel, der gaar over Kjøbenhavn, Transithandelen med Smørret, er en virkelig national Binding. Det kan ikke benægtes, at Kjøbenhavn for saa vidt er en Stapelplads for en stor Del Smør, navnlig det, der kommer fra Sverige og Finland og ogsaa fra andre Lande, og det har sin store Betydning. Men det vil i det Øjeblik, vi vedtage en saadan Bestemmelse, være vanskeligt at indføre Margarine fra andre Lande. Det kan ikke nægtes, at det har vidtrækkende Betydning, hvorvidt man skal gaa til at for-

byde at bruge andre Konserveringsmidler end Kogsalt, idet det er bekendt, at der baade bruges Salpeter og Borsyre som Konserveringsmidler paa forskellig Maade. Der blev ved Lovens 3dje Behandling i det andet Ting stillet et Ændringsforslag af den højtærede Minister om, at man skulde have Lov til at bruge Salpeter i Mælken, og det er efter min Mening sikkert et Fremskridt, det er tit nødvendigt og ønskeligt at bruge Salpeter i Mælk, for at den bedre kan holde sig i den varme Tid, saa at det vilde volde stor Vanskelighed, hvis det ikke var tilladt at benytte Salpeter. Saaledes har jeg i alt Fald forstaaet den Ændring, der var vedtagen i Landstinget. Men paa den anden Side er jeg ikke sikker paa, at den ikke alligevel rummer en Fare, da den kan misforstaaes, idet der ikke er sat nogen bestemt Grænse for, hvor meget der maa være i Smørret. Dersom en saadan Mælk, der er tilsat med Salpeter, bliver lavet til Smør, kommer den Usikkerhed frem, at man ikke har nogen Bestemmelse om, hvor meget der maa findes i Smørret. Der er kun sat den Bestemmelse, at det ikke maa være i nogen bebrugeriff Hensigt. Det forekommer mig er en altfor vag Bestemmelse, og jeg mener derfor, at det bør udtrykkes noget bestemtere, da det ellers let kan forvolde Vanskeligheder. Det er fremhævet i Bemærkningerne og i forskellige Udtalelser, at dette Spørgsmaal om Konserveringsmidlerne har været saa stærkt fremme i andre Lande, og at vi her i Danmark absolut bør gaa forrest og vise Vejen eller i alt Fald være et Hestehoved forud for andre Lande, for at andre ikke skulle komme os i Forkøbet. Det forekommer mig, at der er god Mening i den Tale; thi naar Spørgsmaalet først er rejst her i Rigsdagen af den højtærede Regering, og det saa skulde blive fortalet, vilde der let kunne fastes en Mistanke paa vor Smørproduktion, idet det let kan gaa Udseende af, at vi virkelig benytte andre Konserveringsmidler end Kogsalt. Og da der har været ikke saa lidt Forhandling derom baade i Skrift og Tale i andre Lande og det endogjaa er kommet saa vidt, at Nederlandene har maattet tage Hensyn til England i saa Henseende, idet man der kun benytter et meget ringe Procent Borsyre i det Smør, der sendes til England, saa synes det at være nødvendigt, at vi ogsaa gøre dette Skridt. Men ogsaa dette er et Spørgsmaal, som jeg mener maa overvejes i det Udvalg, der eventuelt bliver nedsat, idet jeg haaber, at der maa foreligge flere Dplysninger for dette Udvalg, end der nu foreligger, saa at man bedre kan tage Stilling til det store Spørgsmaal, som dette